

LEBRIS

We know
books

LITERA

ELENA BOLĂNU

NEMAIPOMENITELE POVEȘTI
ale
URSULUI BRUNI

Bun găsit, dragii mei!
Sunt ursul Bruni, un urs povestitor.
V-am pregătit șapte povești frumoase,
cu animale drăgălașe și copii jucăuși,
așa ca voi, dar și câteva activități, ca să
fiu sigur că ați ascultat cu atenție!

Succes!

ȘTIU SĂ MĂ COMPORT, CÂȘTIG!

Prima rază, drept din soare, cât o geană sprinteoaă, antrena în veselie prichindei abia sosiți. În grădina populată de copaci cu frunza grasă, se porni un tărăboi. Un urs mare și greoi, privind rece pe oricine, mormăia tare de-i înflora.

Pe oricare îngrijitor, încercând cu toată grija să se apropie de el, pentru a-i oferi mâncare, îl speria cu mormăieli înfiorătoare. Lovituri puternice ale labelor în gratiile cuștii făceau să vibreze și aerul din jur. Foarte curând, nimeni nu se mai apropia de ursul mânios. Ca să-l hrănească, îi aruncau mâncarea și plecau cât mai repede. Dacă treceau pe acolo diverși vizitatori, se țineau departe de cușcă, pentru că ursul dădea semne că dorește să fie lăsat în pace, să nu vină nimeni în preajma lui.

De fapt, bietul urs era cât se poate de trist. Nu-i plăcea cușca primită, era strâmtă, mult prea mică. Și deloc nu pricepeau toți cei care-l îngrijeau. Nu-i plăcea că-l țin departe de pădurea verde, cu brăduți mulți și umbroși; nu-i plăcea că-l țin prea departe de ceilalți urși frați.

I se urâse de atâta singurătate...

Administratorul grădinii zoologice l-ar fi pus într-un spațiu mai larg, cu brazi, dar, din cauza acceselor sale de furie, se temea că ar putea deveni periculos pentru viața celorlalte animale.

Zi de zi, seară de seară, auzea doar:

— Cum nu știi să te porți, acolo te vei odihni!
Și acum, și multă vreme, până te vei potoli!

Astfel, viața ursului, devenind din ce în ce mai grea, era doar mânie.

Într-o zi, îngrijitorul ursului a fost înlocuit. Persoana care urma să-l supravegheze era o îngrijitoare diferită de toți cei care fuseseră înaintea ei. Priceperea de a înțelege comportamentele animalelor îi aduse multă bucurie, atât ei, cât și ursului. Privindu-l cu mare atenție când răgea și bătea cu

labele sale mari și grele în grilajul cuștii, refuzând hrana, descoperi cauza... Ea a înțeles altfel nevoia de atac și, mai ales, ce se ascundea în spatele acelei furii, de toți neînțeleasă.

Îngrijitoarea începu să-l viziteze regulat. Îi vorbea liniștit, arătându-i, prin diferite gesturi, că-și dă seama de ce e supărat și că-și dorește să-l ajute...

Așa că, rând pe rând, își formă noi obiceiuri, devenind mai liniștit, dar mai ales ascultător. Aștepta, zâmbind la soare și cu poftă de mâncare, porția zilnică, pregătită cu grijă.

Timpul a trecut și ursul a fost mutat într-un spațiu mult mai larg, plin de brazi, rezervat animalelor din pădurile de munte. Acolo, în mediul său, putea să se plimbe printre trunchiuri multe, de vremuri ciuntite, împreună cu alți urși. Mai putea să stea întins la soarele prietenos, să asculte ciripitul păsărelelor, exact ca într-o pădure adevărată. Ce putea să-și mai dorească?

Cealaltă îngrijitori, uimiți de acea schimbare, spuneau, neîncredători, că nu-i de durată, că va deveni din nou o ființă furioasă.

Doar un singur om credea în această transformare. Nou-venita îngrijitoare, cu multă răbdare, îl ajutase pe urs să-și exprime, printr-o purtare potrivită și pe înțelesul tuturor, propriile nevoi și suferințe.

Într-o zi nu prea departe de aceste transformări, ursul mare și greoi descoperi cu ușurare că acel gol întunecat, din adâncul inimii sale, dispăruse pe vecie...

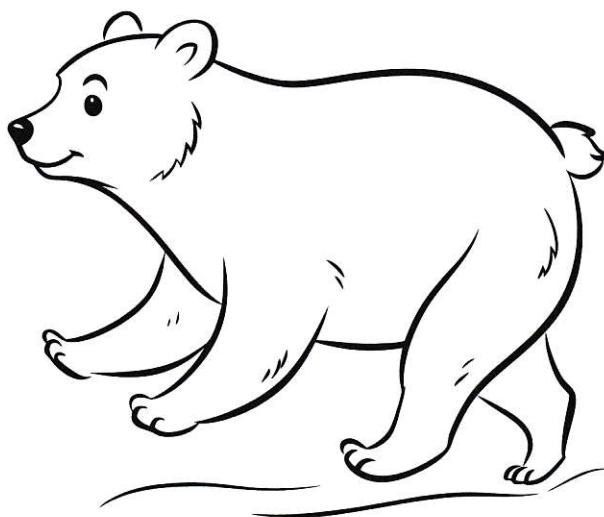
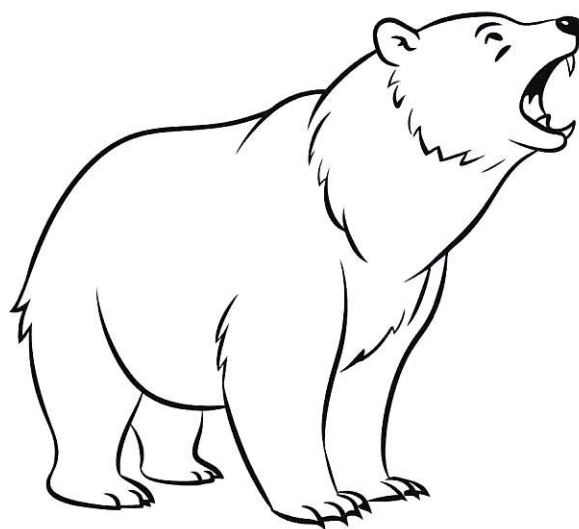
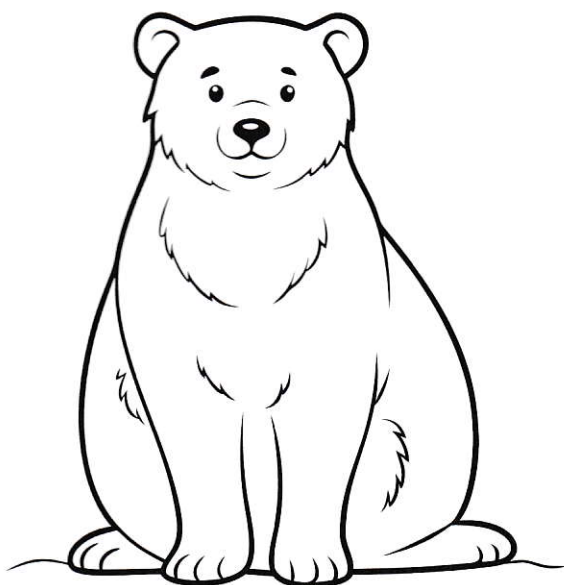

Ai ascultat cu atenție?
Răspunde la întrebări.

- Unde era ursul?
- De ce era ursul furios?
- Cum s-a încheiat întâmplarea?
- Tu ce faci când ești furios?

Încercuiește cu roșu imaginea ursului furios, cu albastru imaginea ursului calm și cu galben imaginea ursului care zburdă vesel. Colorează ursul care exprimă ceea ce simți tu acum.

Numără câte animale din fiecare fel sunt și scrie numărul în caseta potrivită. Colorează animalele care sunt în număr de trei.

